

Heiðraður

Jógvan Telling

VAR MEIRA DEYÐUR ENN LIVANDI

– Eg føldi at okkurt var heilt galið, men tað eydnaðist mær at koma til telefonina. Eg mintist bert eitt telefonnummar og tað var heim til mamma og tey. Tað fekk eg ringt til og tað bjargaði helst lívinum, sigur Jógvan Telling um hendingina í 1993, sum steðgaði hansara áður so produktivu tónlistarligu lívsleið. Maðurin handan lógini til »Skiparin lítli« og »Meg minnist eina mynd« verður nú heiðraður av føroyskum tónleikarum

ÁRNI GREGERSEN

Hann var ímyndin av føroyskum tónleiki, vísusangi og skemti-vísu í sjeyti- og áttati-árunum.

Lív hansara var tónleikur av øllum handa slag.

Jógvan Telling Joensen – nú bert Jógvan Telling – stendur klárt í minninum á okkum, sum minast hesi árin, men mong eru tey yngri, sum eisini hava sungið hansara lög og sangir.

68-ára gamli tónleikasnidlingurin fær nú sína »tribute-konsert«.

Hóast hann síðani 22. mai 1993 ikki hevur luttikið aktivt í tónleikalívinum vegna sjúku, so standa hansara avrik á tónleikapallinum enn klokklár og tí skal hann heiðrast.

Hetta verður gjørt við stórar konsert í Norðurlandahúsinum leygardagin 27. februar, tá føroyskir tónleikarar og sangarar fara at tulka hansara lög og tekstir, frá

Eg hevði ómetaliga nógv at gera hesi árin og tá ið eg hyggi aftur eftir, so var tað kanska ein av orsøkunum til, at eg var raktur av heilabløðingini»

Jógvan Telling

tíðarskeiðinum, tá ið Jógvan Telling var ein av høvuðsleikarunum í føroyska tónleikalívinum.

68-ára gamli tónleikarin, lagasmiðurin og tekstskrivarin gleðir seg til heiðurskonsertina í endanum av hesum mánaðinum.

– Eg eri ómetaliga spentur at hoyra, hvat onnur fara at fáa burtúr tí, sum eg havi verið við at gera gjøgnum árin, sigur Jógvan Telling.

Hart raktur

Jógvan Telling var til í mai 1993 ein tann mest produktivi tónleikarin í Føroyum, men hetta fekk ein bráðan enda.

Knappliga var hann raktur av einari ógvusligari heilbløðing, sum tók førleikarnar at fáast við og spæla tónleik frá honum.

– Eg føldi at okkurt var heilt galið, men tað eydnaðist mær at koma til telefonina. Eg mintist bert eitt telefonnummar og tað var heim til mamma og tey. Tað fekk

eg ringt til og tað bjargaði helst lívinum, sigur hann í dag.

Í trýggjar dagar lá hann á Landsjúkrahúsinum uttan at vita til sín, men so vaknaði hann spakuliga. Møðin var ógvuslig, men tað visti seg skjótt, at heilin virkaði á flestu økjum, men talusentrið var hart rakt eins og hann var lammaður í aðrari liðini.

– Fyri at siga tað akkurát sum tað var, so var eg nógv meira deyður enn livandi, sigur Jógvan Telling í dag við einum smíli.

Í dag býr tónleikapedagogurin í sama stað á Frælsinum í Havn. Allar útgávnar hevur hann hjá sær og tónleikainstrumentini standa runt í húsinum.

Tað sum tó fyllir mest eru máln-ingarnir, sum hann hevur gjørt hesi seinastu góðu 20 árin.

– Eg havi ivaleysa nógv at gera. Tað er ikki altíð at tíðin røkkur til, men tað ber mær ikki til at spæla tónleik longur, sigur hann við einum sorgblíðum smíli.

Framhald á næstu síðu

